

Tónleikar
í
Listasafni Sigurjóns Ólafssonar

Sigríður Jónsdóttir
mezzósópran
og
Nína Margrét Grímsdóttir
píanóleikari

Kaffistofa safnsins verður opin að tónleikunum loknum

Þriðjudaginn 17. ágúst 1993 kl 20:30

Sigríður Jónsdóttir hóf söngnám hjá Ólöfu Kolbrúnu Harðardóttur í söngskólanum í Reykjavík árið 1980. Eftir stúdentspróf hélt hún til Bandaríkjanna í framhaldsnám og árið 1989 lauk hún BM prófi frá Háskólanum í Illinois. Síðastliðin þrjú ár hefur hún sótt söngtíma til James Shomate og Daniel Ferro í New York. Sigríður hefur haldið tónleika í Reykjavík og víðar og meðal annars komið fram á tónleikum í tónleikaröð Gerðubergs ásamt Ernu Guðmundsdóttur sópransöngkonu og sem einsöngvari með Sinfóníuhljómsveit Íslands. Sigríður er ennfremur meðlimur í sönghópnum Hljómeyki. Næsta vetur mun Sigríður stunda nám við Mannes College of Music í New York. Auk styrks frá skólanum mun Fulbright stofnunin veita henni fjárstuðning á námstímanum.

Nína Margrét Grímsdóttir lauk einleikarprófi frá tónlistarskólanum í Reykjavík 1985 og hlaut styrki frá British Council og American - Scandinavian Foundation til framhaldsnáms í Englandi og Bandaríkjunum. Hún lauk Mastersprófi frá City University í London 1989 og Professional Studies Diploma frá Mannes College of Music í New York 1993. Nína Margrét hefur komið víða fram sem einleikari og í kammertónlist hérlendis og erlendis, meðal annars með Kammersveit Reykjavíkur og City University Chamber Orchestra í London. Nína Margrét starfar við píanóleik í New York og mun jafnframt hefja doktorsnám við C.U.N.Y. í haust.

Abegg - tilbrigðin voru samin árið 1830 og voru jafnframt fyrsta prentaða tónsmíð Schumanns. Í þeim leikur tónskáldið sér með tónana *a b e g g* sem reyndar var nafn á vinstúlku hans á þeim tíma, en slík sameining texta og tóna einkenndi vinnubrögð Schumanns.

Jeux d'Eau (Leikir vatnsins) var samið árið 1901 og er eitt af fyrstu píanóverkum Ravel. Í því vinnur tónskáldið með nýja píanótækni og framandi hljómaskipan sem meðal annars einkennist af pentatóník. Kveikja verksins er tilvitnun eftir Henri de Régnier „Dieu fluvial riant de l'eau qui le chatouille“ (Vatnaguðinn hlær við gælum vatnsins).

Efnisskrá

Jón Þórarinnsson
(1917)

Fuglinn í fjörunni (1939)
Þjóðvísa
Íslenskt vögguljóð á Hörpu (1939)
Halldór Laxness

Páll Ísólfsson
(1893 - 1974)

Í dag skein sól, óp. 2 nr. 1
Söngur bláu nunnanna
Litla kvæðið um litlu hjónin
Davíð Stefánsson

Franz Schubert
(1797 - 1828)
Johannes Brahms
(1833 - 1897)
Robert Schumann
(1810 - 1856)

Frühlingsglaube, óp. 20 nr. 2
Ludwig Uhland
Sappische Ode, óp. 94 nr. 4
Hans Schmidt
Stille Tränen, óp. 35 nr. 10
Justinus Kerner

Robert Schumann

Abegg - tilbrigðin óp. 1 (1830)

Samuel Barber
(1910 - 1981)

The Daisies, óp. 2 nr. 1
James Stephens
Rain has fallen, óp. 10 nr. 1
James Joyce
Nocturne, óp. 13 nr. 4
Frederic Prokosch

Maurice Ravel
(1875 - 1937)

Jeux d'Eau (1901)

Gabriel Fauré
(1845 - 1924)

Poème d'un Jour, óp. 12 nr. 1,2,3
Rencontre
Toujours
Adieu
Charles Grandmougin

Vortrú

Mjúkur vorblær vaknar enn á ný,
andar mildi nótt og dag,
og ásetningurinn er einn.
Ó, sæta gola, ó, sætu hljómar!
Hjarta mitt óttastu eigi,
senn mun allt sannarlega breytast.

Með hverjum degi meiri fegurð,
og aldrei að vita hvar þetta endar.
Gróskan kann sér engin takmörk
jafnvel fjarlægustu dalir blómgast á ný.
Ó vesæla hjarta gleymdu nú sútinni,
því senn mun allt sannarlega breytast.

BJ

Sappische Ode

Hans Schmidt

Saffóaróður

Ég tíndi rósir af runna í myrkrinu,
og þær ilmuðu sætar en nokkru sinni í björtu,
en stilkarnir titruðu og vættu mig
með næturdögginni.

Og aldrei voru kossarnir svo sætir, sem þeir
sem ég las af vörum þínum í myrkrinu,
og þú titraðir líka, - eins og rósir,
með döggi á hvörmum.

BJ

Þögul tár

Þú ert risinn af svefni
og gengur yfir engið.
Þarna hvílir himinninn unaðsblár
yfir öllum löndum.

Meðan þú svafst áhyggjulaus
og án nokkurs sársauka
hefur himinninn fellt flóð af tárurum
alveg fram undir morgun.

Á hljóðum nóttum grætur
margur frá sér sársaukann,
og að morgni haldið þið þá
að hjarta hans sé ávallt glaðvært.

Reynir Axelsson

The Daisies

James Stephens

Baldursbrárnar

Í ilmandi brumi morgunsins, Ó,
er golan gáraði grasið í fjarska!
Leit ég mína ljúfu á gangi,
á baldursbrárengi.

Við hlógum ekki, og við mæltum ekki,
þar sem við eigruðum í gleði okkar,
ég kyssti mína ljúfu á vangana báða,
í morgunbruminu Ó!

Lævirki söng neðan af голуakri;
Lævirki söng ofan úr skjýjum burt;
meðan við gengum hönd í hönd,
á baldursbrárengi.

BJ

Regn

Það hefur rignt í allan dag.
Ó, komdu með að skryddum trjánurum:
Laufin hylja stíginn,
minninganna.

Dokum við á minningaslóð,
förum við.
Komdu mín kæra þangað sem ég
má tala við hjarta þitt.

BJ

Nocturne

Frederic Prokosch

Næturljóð

Lokaðu ástin mín augum tveim,
lát arma hvíla loks um stund.
Lygn er orðin lygamóðan
og lostastormar hljóðir.

Vindar þessa váljúgssanda
fylla hjartað, ljúka degi.
Við gælur þinna fimu handa
svífur sít á bak og burt.

Loga enn af losta og þrá,
líkama þíns tindar,
Loka ljúfust hrærðri brá
myrkrið augun verndar.

Í norðri ljómar Orionshornið
Í vestri logar Egyptans ljós.
Vakir enginn yfir okkur,
nema blinduð eilífðarnóttin.

BJ

Kvæði um dag

1. Samfundur

Ég var dapur og hugsi þegar ég mætti þér;
 í dag finn ég minna til þrálátrar þjáningar minnar.
 Ó seg mér, varstu konan sem ég átti ekki von á,
 draumsýnin fullkomna sem menn leita til einskis?
 Ó vegfarandi með augun blíðu, varstu vinan
 sem færir hamingju einmana skáldi?
 Og muntu skína á endurefla sál mína
 eins og átthagahiminninn á hjarta útlagans?

Einrænni hryggð þinni, sem er eins og mín,
 er að skapi að líta sólina hníga til hafs.
 Eldmóður þinn tindrast við ómælisvíddir,
 og töfrar kvöldsins eru fagurri sál þinni kærir.
 Leynardómsfull og ljúf samúð
 hefur hlekkjað mig við þig eins og lifandi fjötur,
 og sál mín skelfur, innblásin af ást,
 og hjarta mitt unnir þér án þess að þekkja þig vel!

2. Að eilífu

Þú biður mig um að þegja,
 að flýja langt í burt frá þér að eilífu,
 og að fara burtu aleinn
 án þess að muna hverja ég elska.

Bið þú heldur stjörnur
 að þær hrapi út í ómælisgeim,
 og nóttina að hún kasti blæju sinni,
 daginn að hann glati ljóma sínum!

Bið þú úthafið breiða
 að það þurrki upp voldugar öldur sínar,
 og þegar vindarnir æða, að það
 sefi þunglyndisleg andvörp sín.

En væntu þess ekki að sál mín
 slíti sig frá biturri sorg sinni,
 og varpi af sér brennandi ástríðu
 eins og vorið fellir blóm sín.

3. Kveðja

Hve allt deyr skjótt, rósin
 í blóma,
 og fersk og litskrúðug kápa
 engjanna;
 andvörpin löngu, allar sem eru ástfólgnar,
 liðnar burt sem reykur!

Í þessari léttuðugu veröld sjáum við
 umbreytast
 hraðar en öldur brotna við strönd
 drauma vora,
 hraðar en frostrósir fölna
 hjörtu vor!

Ég hélt ég væri þér trúr,
 harðbrjósta kona,
 en æ, langvinnustu ástirnar
 eru skammar!
 Og um leið og ég kveð töfra þína segi ég
 án tára,
 Í þann mund sem játningin brennur á vörum mér,
 vertu sæl!

Reynir Axelsson